

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 5T/85/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6719010326
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bc. Viktor Marko, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2020:6719010326.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD., a prísediacich Ing. Ondreja Vrťa a Márie Greguškovej, v trestnej veci obžalovanej S. K. M. N., pre pokračovací zločin subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona a iné, na hlavnom pojednávaní dňa 04. 11. 2020 vo Zvolene, takto

rozhodol:

Podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona súd zrušuje výrok o vine z rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/54/2018 zo dňa 23. 01. 2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 23. 01. 2019, a to u obžalovanej 1/ S. K., ako aj celý výrok o treste, ktorým jej bol uložený spoločný trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov, s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu vo výmere 3 rokov s probačným dohľadom, a všetky ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Pri viazanosti skutkovými zisteniami v zrušenom rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/54/2018 zo dňa 23. 01. 2019,

obžalovaná 1/ S. K., nar. XX. XX. XXXX v Š., trvale bytom L., F. XXXX/X,

obžalovaná 2/ D. S., nar. XX. XX. XXXX v X., trvale bytom V.. Z. XXXX/XX, L.,

obžalovaná 3/ V. H., nar. XX. XX. XXXX vo L., trvale bytom V.. Z. XXXX/XX, L.,

obžalovaná 4/ M. Č., nar. XX. XX. XXXX vo L., trvale bytom V.. Z. XXXX/X, L.,

obžalovaná 5/ I. J., nar. XX. XX. XXXX v G. G., trvale bytom V.. Z. XXXX/X, L.,

obžalovaná 6/ F. A., nar. XX. XX. XXXX v H., trvale bytom V.. Z. XXXX/X, L.,

uznávajú sa za vinné, preto že

v bode 1/

obž. 1/ S. K. a obž. 6/ F. A.

po predchádzajúcej vzájomnej dohode za účelom získania daňového bonusu na vyživované deti pre obvinenú F. A. od správcu dane Daňového úradu G. G., K. L. a s prísľubom bližšie neurčenej finančnej odmeny pre obvinenú S.V. K. odovzdala obvinená F. A. v presne nezistený deň v období pred 17. septembrom 2014 v meste L. obvinenej S. K. rodné listy svojich detí a potvrdenia z úradov, po čom obvinená S. K. na podklade týchto listín vyplnila s nepravdivými údajmi o príjme daňové priznania typu A k dani z príjmov fyzickej osoby obvinenej F. A. za roky 2010, 2011, 2012 a 2013 a vystavila falošné potvrdenia o príjmoch obvinenej F. A. za uvedené roky, ktoré mala dosiahnuť u subjektu Z. H.

s miestom podnikania D.. S.. Š. XXXX/XX, L., F.: XX XXX XXX, pričom obvinená F. A. takto vyplnené daňové priznania vlastnoručne podpísala a po ich doručení správcovi dane Daňovému úradu G. G., K. L. obvinenou S. K. dňa 17. 09. 2014 v meste L. bola Daňovým úradom G. G., K.Č. L. vykonaná daňová kontrola, ktorou správca dane zistil, že obvinená F. A.Á. nespĺňa podmienky uvedené v § 33 ods. 1 zákona č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmov v platnom znení, pretože u Z. H. nebola zamestnaná a tak jej daňový bonus za rok 2010 vo výške 480,24 €, za rok 2011 vo výške 486,36 €, za rok 2012 vo výške 498,48 € a za rok 2013 vo výške 509,28 € vyplatený nebol, čím sa pokúsili správcu dane Daňový úrad G. G., K. L. uviesť do omylu a neoprávnene tak vylákať zo Štátneho rozpočtu Slovenskej republiky zastúpeného Daňovým úradom G. G., K. L., Z. H. XXXX/XX, XXX XX L. finančné prostriedky v celkovej výške 1.974,36 Eur,

v bode 2/

obž. 1/ S. K. a obž. 4/ M. Č.

po predchádzajúcej vzájomnej dohode za účelom získania daňového bonusu na vyživované deti pre obvinenú M. Č. od správcu dane Daňového úradu G. G., K. L. a s prísľubom bližšie neurčenej finančnej odmeny pre obvinenú S. K. odovzdala obvinená M. Č. v presne nezistený deň v období pred 24. septembrom 2014 v meste L. obvinenej S. K. rodné listy svojich detí a potvrdenia z úradov, po čom obvinená S. K. na podklade týchto listín vyplnila s nepravdivými údajmi o príjme daňové priznania typu A k dani z príjmov fyzickej osoby obvinenej M. Č. za roky 2010, 2011, 2012 a 2013 a vystavila falošné potvrdenia o príjmoch obvinenej M. Č. za uvedené roky, ktoré mala dosiahnuť u subjektu Z. H. s miestom podnikania D.. S.. Š. XXXX/XX, L., F.: XX XXX XXX, pričom obvinená M. Č. takto vyplnené daňové priznania vlastnoručne podpísala a po ich doručení správcovi dane Daňovému úradu G. G., K. L. obvinenou S. K. dňa 24.09.2014 v meste L. bola Daňovým úradom G. G., K.Č. L. vykonaná daňová kontrola, ktorou správca dane zistil, že obvinená M. Č.Č. nespĺňa podmienky uvedené v § 33 ods. 1 zákona č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmov v platnom znení, pretože u Z. H. nebola zamestnaná a tak jej daňový bonus za rok 2010 vo výške 660,36 €, za rok 2011 vo výške 729,54 €, za rok 2012 vo výške 747,72 € a za rok 2013 vo výške 763,92 € vyplatený nebol, čím sa pokúsili správcu dane Daňový úrad G. G., K. L. uviesť do omylu a neoprávnene tak vylákať zo Štátneho rozpočtu Slovenskej republiky zastúpeného Daňovým úradom G. G., K. L., Z. H. XXXX/XX, XXX XX L. finančné prostriedky v celkovej výške 2.901,54 Eur,

v bode 3/

obž. 1/ S. K. a obž. 2/ D. S.

po predchádzajúcej vzájomnej dohode za účelom získania daňového bonusu na vyživované dieťa pre obvinenú D. S. od správcu dane Daňového úradu G. G., K. L. a s prísľubom bližšie neurčenej finančnej odmeny pre obvinenú S. K. odovzdala obvinená D. S. v presne nezistený deň v období pred 24. septembrom 2014 v meste L. obvinenej S. K. rodný list svojho dieťaťa a potvrdenia z úradov, po čom obvinená S. K. na podklade týchto listín vyplnila s nepravdivými údajmi o príjme daňové priznania typu A k dani z príjmov fyzickej osoby obvinenej D. S. za roky 2010, 2011, 2012 a 2013 a vystavila falošné potvrdenia o príjmoch obvinenej D. S. za uvedené roky, ktoré mala dosiahnuť u subjektu Z. H. s miestom podnikania E. S.. Š. XXXX/XX, L., F.: XX XXX XXX, pričom obvinená D. S. takto vyplnené daňové priznania vlastnoručne podpísala a po ich doručení správcovi dane Daňovému úradu G. G., K. L. obvinenou S. K. dňa 24.09.2014 v meste L. bola Daňovým úradom G. G., K.Č. L. vykonaná daňová kontrola, ktorou správca dane zistil, že obvinená D. S. nespĺňa podmienky uvedené v § 33 ods. 1 zákona č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmov v platnom znení, pretože u Z. H. nebola zamestnaná a tak jej daňový bonus za rok 2010 vo výške 240,12 €, za rok 2011 vo výške 243,18 €, za rok 2012 vo výške 498,48 € a za rok 2013 vo výške 254,64 € vyplatený nebol, čím sa pokúsili správcu dane Daňový úrad G. G., K. L. uviesť do omylu a neoprávnene tak vylákať zo Štátneho rozpočtu Slovenskej republiky zastúpeného Daňovým úradom G. G., K. L., Z. H. XXXX/XX, XXX XX L. finančné prostriedky v celkovej výške 1.236,42 Eur,

v bode 4/

obž. 1/ S. K., obž. 3/ V. H., obž. 5/ I. J.

po predchádzajúcej vzájomnej dohode za účelom získania daňového bonusu na vyživované deti pre obvinenú V. H. od správcu dane Daňového úradu G. G., K. L. a s prísľubom finančnej odmeny pre obvinenú I. J. a obvinenú S. K. odovzdala obvinená V. H.Á. v presne nezistený deň v období pred 9. júnom 2014 v meste L. obvinenej I. J. rodné listy svojich detí a potvrdenia z úradov, po čom obvinená I. J. doklady odovzdala obvinenej S. K., ktorá na podklade týchto listín vyplnila s nepravdivými údajmi o príjme daňové priznania typu A k dani z príjmov fyzickej osoby obvinenej V. H. za roky 2010, 2011, 2012

a 2013 a vystavila falošné potvrdenia o príjmoch obvinenej V. H. za uvedené roky, ktoré mala dosiahnuť u subjektu Z. H. s miestom podnikania D.. S.. Š. XXXX/XX, L., F.: XXXXXXXX, pričom obvinená V. H. takto vyplnené daňové priznania po ich prevzatí od obvinenej I. J. vlastnoručne podpísala a doručila správcovi dane Daňovému úradu G. G., K. L. dňa 09. 06. 2014 v meste L., pričom následne bol Daňovým úradom G. G., K. L. daňový bonus obvinenej V.Ž. H. priznaný a to za rok 2010 vo výške 480,24 €, za rok 2011 vo výške 486,36 €, za rok 2012 vo výške 645,17 € a za rok 2013 vo výške 763,92 € a v dňoch 07.07.2014 a 28.07.2014 vyplatený v celkovej výške 2.375,69 Eur na bankový účet číslo N. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX vedený v spoločnosti Tatra banka a.s. pre H. Q., nar. XX.XX.XXXX, ktorá je dcérou obvinenej V. H., pričom tieto finančné prostriedky následne z účtu prostredníctvom bankomatu vybrala obvinená I. J. s obvinenou V. H. a obvinená I. J. odovzdala obvinenej V. H.Á. sumu 150 € a obvinenej S. K. sumu 50 € a zvyšok finančných prostriedkov si ponechala a použila pre vlastnú potrebu, pričom tak obvinené konali s vedomím, že obvinená V. H. nespĺňa podmienky uvedené v § 33 ods. 1 zákona č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmov v platnom znení, pretože u Juraja Kováča nebola zamestnaná, čím správcu dane Daňový úrad G. G., K. L. uviedli do omylu a neoprávnene tak vylákali zo Štátneho rozpočtu Slovenskej republiky zastúpeného Daňovým úradom G. G., K. L., Z. H. XXXX/XX, XXX XX L. finančné prostriedky v celkovej výške 2.375,69 Eur,

pričom obžalovaná 1/ S. K. sa svojim konaním v bodoch 1/ až 3/ obžaloby pokúsila vylákať zo Štátneho rozpočtu Slovenskej republiky zastúpeného Daňovým úradom G. G., K. L., Z. H.D. XXXX/XX, XXX XX L. finančné prostriedky v celkovej výške 6 112,32 € a konaním v bode 4/ obžaloby vylákala zo Štátneho rozpočtu Slovenskej republiky zastúpeného Daňovým úradom G.Á. G., K. L., Z.. H. XXXX/XX, XXX XX L. finančné prostriedky vo výške 2.375,69 Eur,

v bode 5/

obž. 1/ S. K. a odsúdená X. G.

po predchádzajúcej vzájomnej dohode za účelom získania daňového bonusu na vyživované dieťa pre obvinenú X. G. od správcu dane Daňového úradu G. G., K. L. odovzdala obvinená X. G. v presne nezistený deň v období pred 19. júnom 2014 v meste L. obvinenej S. K. rodný list svojho dieťaťa a potvrdenia z úradov, po čom obvinená S. K. na podklade týchto listín vyplnila s nepravdivými údajmi o príjme daňové priznania typu A k dani z príjmov fyzickej osoby obvinenej X. G. za roky 2010, 2011, 2012 a 2013 a vystavila falošné potvrdenia o príjmoch obvinenej X. G. za uvedené roky, ktoré mala dosiahnuť u subjektu Z. H. s miestom podnikania D.. S.. Š.N. XXXX/XX, L., F.: XXXXXXXX, pričom obvinená X. G. takto vyplnené daňové priznania vlastnoručne podpísala a po ich doručení správcovi dane Daňovému úradu G. G., K. L. obvinenou S. K. dňa 19.6.2014 v meste L. bol Daňovým úradom G. G., K. L. daňový bonus obvinenej X. G. priznaný a to za rok 2010 vo výške 240,12 €, za rok 2011 vo výške 243,18 €, za rok 2012 vo výške 249,24 € a za rok 2013 vo výške 254,64 € a dňa 24.07.2014 vyplatený v celkovej výške 987,18 € na bankový účet číslo SK XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX vedený v spoločnosti Tatra banka, a.s. na meno X. O., ktorá je dcérou obvinenej X. G., pričom tieto finančné prostriedky následne obvinená X. G. použila pre vlastnú potrebu, pričom tak obvinené konali s vedomím, že obvinená X. G. nespĺňa podmienky uvedené v § 33 ods. 1 Zákona č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmov v platnom znení, pretože u Z. H. nebola zamestnaná, čím správcu dane Daňový úrad G. G., K. L. uviedli do omylu a neoprávnene tak vylákali zo Štátneho rozpočtu Slovenskej republiky zastúpeného Daňovým úradom G. G., K. L., Z.. H. XXXX/XX, XXX XX L. finančné prostriedky v celkovej výške 987,18 Eur,

v bode 6/

obž. 1/ S. K. a odsúdená O. G.

po predchádzajúcej vzájomnej dohode za účelom získania daňového bonusu na vyživované deti pre obvinenú O. G. od správcu dane Daňového úradu G. G., K. L. odovzdala obvinená O. G. v presne nezistený deň v období pred 28. marcom 2014 v meste L. obvinenej S. K. rodné listy svojich detí a potvrdenia z úradov, po čom obvinená S. K. na podklade týchto listín vyplnila s nepravdivými údajmi o príjme daňové priznania typu A k dani z príjmov fyzickej osoby obvinenej O. G. za roky 2011, 2012 a 2013 a vystavila falošné potvrdenia o príjmoch obvinenej O. G. za uvedené roky, ktoré mala dosiahnuť u subjektu Z. H. s miestom podnikania D.. S.. Š.N. XXXX/XX, L., F.: XXXXXXXX, pričom obvinená O. G. takto vyplnené daňové priznania vlastnoručne podpísala a po ich doručení správcovi dane Daňovému úradu G. G., K. L. obvinenou S. K. v dňoch 28.3.2014 a 10.6.2014 v meste L. bol Daňovým úradom G. G., K. L. daňový bonus obvinenej O. G. priznaný a to za rok 2011 vo výške 972,72 €, za rok 2012 vo výške 996,96 € a za rok 2013 vo výške 1 018,56 € a v dňoch 07.05.2014 a 18.07.2014 vyplatený v celkovej výške 2.988,24 € na bankový účet číslo N. vedený v spoločnosti UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s. na meno S. G., ktorý je synom obvinenej O. G., pričom tieto finančné prostriedky následne

z účtu vybrala obvinená O. G. a všetky odovzdala obvinenej S.V. K., ktorá následne odovzdala obvinenej O. G. sumu 200 € a zvyšné finančné prostriedky použila pre vlastnú potrebu, pričom tak obvinené konali s vedomím, že obvinená O. G. nespĺňa podmienky uvedené v § 33 ods. 1 Zákona č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmov v platnom znení, pretože u Z. H. nebola zamestnaná, čím správcu dane Daňový úrad G. G., K. L. uviedli do omylu a neoprávnene tak vylákali zo Štátneho rozpočtu Slovenskej republiky zastúpeného Daňovým úradom G. G., K. L., Z. H. XXXX/XX, XXX XX L. finančné prostriedky v celkovej výške 2.988,24 Eur,

v bode 7/

obž. 1/ S. K. a odsúdená S. Č.

po predchádzajúcej vzájomnej dohode za účelom získania daňového bonusu na vyživované dieťa pre obvinenú S. Č. od správcu dane Daňového úradu G. G., K. L. odovzdala obvinená S. Č. v presne nezistený deň v období pred 19. júnom 2014 v meste L. obvinenej S. K. rodný list svojho dieťaťa a potvrdenia z úradov, po čom obvinená S. K. na podklade týchto listín vyplnila s nepravdivými údajmi o príjme daňové priznania typu A k dani z príjmov fyzickej osoby obvinenej S. Č. za roky 2010, 2011, 2012 a 2013 a vystavila falošné potvrdenia o príjmoch obvinenej S. Č. za uvedené roky, ktoré mala dosiahnuť u subjektu Z. H. s miestom podnikania D.. S.. Š.N. XXXX/XX, L., F.: XXXXXXXXX, pričom obvinená S. Č. takto vyplnené daňové priznania vlastnoručne podpísala a po ich doručení správcovi dane Daňovému úradu G. G., K. L. obvinenou S. K. dňa 19.6.2014 v meste L. bol Daňovým úradom G. G., K. L. daňový bonus obvinenej S. Č. priznaný a to za rok 2010 vo výške 240,12 €, za rok 2011 vo výške 243,18 €, za rok 2012 vo výške 249,24 € a za rok 2013 vo výške 254,64 € a v mesiaci júl 2014 postupnými platbami vyplatený v celkovej výške 987,18 € na bankový účet číslo SK XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX vedený v spoločnosti Tatra banka, a.s. na meno Z. H., ktorý je synom obvinenej S. Č., pričom tieto finančné prostriedky následne z účtu vybrala obvinená S. Č. a všetky odovzdala obvinenej S. K., ktorá následne odovzdala obvinenej S. Č. sumu 500 € a zvyšné finančné prostriedky použila pre vlastnú potrebu, pričom tak obvinené konali s vedomím, že obvinená S. Č. nespĺňa podmienky uvedené v § 33 ods. 1 Zákona č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmov v platnom znení, pretože u Z. H. nebola zamestnaná, čím správcu dane Daňový úrad G. G., K. L. uviedli do omylu a neoprávnene tak vylákali zo Štátneho rozpočtu Slovenskej republiky zastúpeného Daňovým úradom G. G., K. L., Z. H. XXXX/XX, XXX XX L. finančné prostriedky v celkovej výške 987,18 Eur,

v bode 8/

obž. 1/ S. K.

po predchádzajúcej vzájomnej dohode s trestne stíhaným V. G., nar. XX.XX.XXXX vo L. za účelom získania daňového bonusu na vyživované deti pre obvineného V. G. od správcu dane Daňového Ú. G. G., K. L. odovzdal obvinený V. G. v presne nezistený deň v období pred 28. marcom 2014 v meste L. obvinenej S. K. rodné listy svojich detí a potvrdenia z úradov, po čom obvinená S. K. na podklade týchto listín vyplnila s nepravdivými údajmi o príjme daňové priznania typu A k dani z príjmov fyzickej osoby obvineného V. G. za roky 2010, 2011, 2012 a 2013 a vystavila falošné potvrdenia o príjmoch obvineného V. G. za uvedené roky, ktoré mal dosiahnuť u subjektu Z. H. s miestom podnikania D.. S.. Š. XXXX/XX, L., F.: XXXXXXXXX, pričom obvinený V. G. takto vyplnené daňové priznania vlastnoručne podpísal a po ich doručení správcovi dane Daňovému úradu G. G., K. L. obvinenou S. K. v dňoch 28.3.2014 a 19.6.2014 v meste L. bol Daňovým úradom G. G., K. L. daňový bonus obvinenému V. G. priznaný a to za rok 2010 vo výške 960,48 €, za rok 2011 vo výške 972,72 €, za rok 2012 vo výške 996,96 € a za rok 2013 vo výške 1 018,56 € a bol dňa 28.04.2014 vo výške 2.930,16 € vyplatený na bankový účet číslo SK XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX vedený v spoločnosti UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s. na meno P. K., ktorý je synom obvinenej S. K. a dňa 29.07.2014 vo výške 1.018,56 € vyplatený na bankový účet číslo N. vedený v spoločnosti UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s. na meno O. G., ktorá je dcérou obvineného V. G., pričom finančné prostriedky obvinený V. G. odovzdal obvinenej S. K. a obvinená S.V. K. zo získaných finančných prostriedkov odovzdala obvinenému V. G. sumu 200 € a zvyšné finančné prostriedky použila pre vlastnú potrebu, pričom tak obvinení konali s vedomím, že obvinený V. G. nespĺňa podmienky uvedené v § 33 ods. 1 Zákona č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmov v platnom znení, pretože u Z. H. nebol zamestnaný, čím správcu dane Daňový úrad G. G., K. L. uviedli do omylu a neoprávnene tak vylákali zo Štátneho rozpočtu Slovenskej republiky zastúpeného Daňovým úradom G. G., K. L., Z. H. XXXX/XX, XXX XX L. finančné prostriedky v celkovej výške 3.948,72 Eur,

v bode 9/

obž. 1/ S. K. a odsúdená M. Č.

po predchádzajúcej vzájomnej dohode za účelom získania daňového bonusu na vyživované deti pre obvinenú M. Č. od správcu dane Daňového úradu G. G., K. L. odovzdala obvinená M. Č. v presne nezistený deň v období pred 19. júnom 2014 v meste L. obvinenej S.V. K. rodné listy svojich detí a potvrdenia z úradov, po čom obvinená S. K.Á. na podklade týchto listín vyplnila s nepravdivými údajmi o príjme daňové priznania typu A k dani z príjmov fyzickej osoby obvinenej M. Č. za roky 2010, 2011, 2012 a 2013 a vystavila falošné potvrdenia o príjmoch obvinenej M. Č. za uvedené roky, ktoré mala dosiahnuť u subjektu Z. H. s miestom podnikania D.. S.. Š.N. XXXX/XX, L., F.: XXXXXXXXX, pričom obvinená M. Č. takto vyplnené daňové priznania vlastnoručne podpísala a po ich doručení správcovi dane Daňovému úradu G. G., K. L. obvinenou S. K. dňa 19.6.2014 v meste L. bol Daňovým úradom G. G., K. L. daňový bonus obvinenej M. Č. priznaný a to za rok 2010 vo výške 720,36 €, za rok 2011 vo výške 729,54 €, za rok 2012 vo výške 747,72 € a za rok 2013 vo výške 763,92 € a v mesiaci júl 2014 postupnými platbami vyplatený v celkovej výške 2.961,54 € na bankový účet číslo N. XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX vedený v spoločnosti Tatra banka, a.s. na meno Z. H., ktorý je synovcom obvinenej M. Č., pričom tieto finančné prostriedky následne z účtu vybrala sestra obvinenej M. Č. S. Č. a všetky odovzdala obvinenej S. K., ktorá následne odovzdala obvinenej M. Č. sumu 500 € a zvyšné finančné prostriedky použila pre vlastnú potrebu, pričom tak obvinené konali s vedomím, že obvinená M. Č. nespĺňa podmienky uvedené v § 33 ods. 1 Zákona č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmov v platnom znení, pretože u Z. H.Á. nebola zamestnaná, čím správcu dane Daňový úrad G. G., K. L. uviedli do omylu a neoprávnene tak vylákali zo Štátneho rozpočtu Slovenskej republiky zastúpeného Daňovým úradom G. G., K. L., Z.. H. XXXX/XX, XXX XX Zvolen finančné prostriedky v celkovej výške 2.961,54 Eur,

v bode 10/

obž. 1/ S. K. a odsúdená O. V.

po predchádzajúcej vzájomnej dohode za účelom získania daňového bonusu na vyživované deti pre obvinenú O. V. od správcu dane Daňového úradu G. G., K. L. odovzdala obvinená O. V. v presne nezistený deň v období pred 10. júnom 2014 v meste L. obvinenej S. K. rodné listy svojich detí a potvrdenia z úradov, po čom obvinená S. K. na podklade týchto listín vyplnila s nepravdivými údajmi o príjme daňové priznania typu A k dani z príjmov fyzickej osoby obvinenej O. V. za roky 2010, 2011 a 2012 a vystavila falošné potvrdenia o príjmoch obvinenej O. V. za uvedené roky, ktoré mala dosiahnuť u N. Z. H. s miestom podnikania E. S.. Š. XXXX/XX, L., F.: XXXXXXXXX, pričom obvinená O. V. takto vyplnené daňové priznania vlastnoručne podpísala a po ich doručení správcovi dane Daňovému úradu G. G., K. L. obvinenou S. K. dňa 10.6.2014 v meste L. bol Daňovým úradom G. G., K. L. daňový bonus obvinenej O. V. priznaný a to za rok 2010 vo výške 620,36 €, za rok 2011 vo výške 729,54 € a za rok 2012 vo výške 747,72 € a v dňoch 08.07.2014 a 15.07.2014 vyplatený poštovými poukazmi obvinenej O. V. v celkovej výške 2.097,62 €, pričom sumu vo výške okolo 1 000 € odovzdala obvinenej S. K. a zvyšné finančné prostriedky použila pre vlastnú potrebu, pričom tak obvinené konali s vedomím, že obvinená O. V. nespĺňa podmienky uvedené v § 33 ods. 1 Zákona č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmov v platnom znení, pretože u Z. H. nebola zamestnaná, čím správcu dane Daňový úrad G. G., K. L. uviedli do omylu a neoprávnene tak vylákali zo Štátneho rozpočtu Slovenskej republiky zastúpeného Daňovým úradom G.Á. G., K. L., Z.. H. XXXX/XX, XXX XX L. finančné prostriedky v celkovej výške 2.097,62 Eur,

v bode 11/

obž. 1/ S. K.

za účelom získania daňového bonusu na vyživované dieťa pre D. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom V.. Z. XXXX/X, L. od správcu dane Daňového úradu G. G., K. L. v presne nezistený deň v období pred 19. Júnom 2014 v meste L. na podklade rodného listu dieťaťa a potvrdení z úradov, ktoré jej na účely získania jednorázovej výpomoci na nákup okuliarov pre dieťa zaslala D. J., vyplnila a podpísala bez vedomia D. J. a s nepravdivými údajmi o príjme daňové priznania typu A k dani z príjmov fyzickej osoby D. J. za roky 2010, 2011, 2012 a 2013 a vystavila falošné potvrdenia o príjmoch D. J. za uvedené roky, ktoré mala dosiahnuť u subjektu Z. H. s miestom podnikania D.. S.. Š. XXXX/XX, L., F.: XXXXXXXXX a takto vyplnené daňové priznania doručila správcovi dane Daňovému úradu G. G., K. L. v dňoch 19.6.2014 a 20.06.2014 v meste Zvolen, pričom bol Daňovým úradom G. G., K. L. daňový bonus D. J. priznaný a to za rok 2010 vo výške 240,12 €, za rok 2011 vo výške 243,18 €, za rok 2012 vo výške 249,24 € a za rok 2013 vo výške 254,64 € a v dňoch 16.07.2014, 18.07.2014 a 30.07.2014 vyplatený v celkovej výške 987,18 € na bankový účet číslo SK XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX vedený v spoločnosti UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s. na meno P. K., ktorý je synom obvinenej S.Á. K., pričom finančné prostriedky použila pre vlastnú potrebu a konala tak s vedomím, že D. J. nespĺňa podmienky uvedené v § 33 ods. 1 Zákona č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmov v platnom znení, pretože u Z. H. nebola zamestnaná,

čím správcu dane Daňový úrad G. G., K. L. uviedla do omylu a neoprávnene tak vylákala zo Štátneho rozpočtu Slovenskej republiky zastúpeného Daňovým úradom G. G., K. L., Z.. H. XXXX/XX, XXX XX Zvolen finančné prostriedky v celkovej výške 987,18 Eur,

v bode 12/
obž. 1/ S. K.

za účelom získania daňového bonusu na vyživované deti pre Z. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom A.. N. XXXX/XX, L. od správcu dane Daňového úradu G. G., K. L. v presne nezistený deň v období pred 19. Júnom 2014 v meste L. na podklade rodných listov detí a potvrdení z úradov, ktoré jej zaslala Z. Q., vyplnila a podpísala bez vedomia Z. Q. a s nepravdivými údajmi o príjme daňové priznania typu A k dani z príjmov fyzickej osoby Z. Q. za roky 2010, 2011, 2012 a 2013 a vystavila falošné potvrdenia o príjmoch Z. Q. za uvedené roky, ktoré mala dosiahnuť u subjektu Z. H. s miestom podnikania D.. S.. Š.N. XXXX/XX, L., F.: XXXXXXXXX a takto vyplnené daňové priznania doručila správcovi dane Daňovému úradu G. G., K. L. dňa 19.6.2014 v meste L., pričom bol Daňovým úradom G. G., K. L. daňový bonus Z. Q.ovej priznaný a to za rok 2010 vo výške 480,24 €, za rok 2011 vo výške 486,36 €, za rok 2012 vo výške 435,39 € a za rok 2013 vo výške 254,64 € a dňa 06.08.2014 vyplatený v celkovej výške 1.656,63 € na bankový účet číslo SK XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX vedený v spoločnosti UniCredit Bank Czech Republic and Slovakia, a.s. na meno P. K., ktorý je synom obvinenej S.Á. K., pričom finančné prostriedky použila pre vlastnú potrebu a konala tak s vedomím, že Z. Q. nespĺňa podmienky uvedené v § 33 ods. 1 Zákona č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmov v platnom znení, pretože u Z. H. nebola zamestnaná, čím správcu dane Daňový úrad G. G., K. L. uviedla do omylu a neoprávnene tak vylákala zo Štátneho rozpočtu Slovenskej republiky zastúpeného Daňovým úradom G. G., K. L., Z.. H. XXXX/XX, XXX XX L. finančné prostriedky v celkovej výške 1.656,63 Eur,

v bode 13/
obž. 1/ S. K.

obvinený Z. G. nar. XX.XX.XXXX vo L., trvale bytom X., M. X, po predchádzajúcej dohode s obvinenou S. K. za účelom získania daňového bonusu na vyživované deti pre obvineného Z. G. od správcu dane Daňového úradu G. G., K. L. odovzdal v presne nezistený deň v období pred 19. júnom 2014 v meste L. obvinenej S. K. rodné listy svojich detí a potvrdenia z úradov, po čom obvinená S. K. na podklade týchto listín vyplnila s nepravdivými údajmi o príjme daňové priznania typu A k dani z príjmov fyzickej osoby obvineného Z. G. za roky 2010, 2012 a 2013 a vystavila falošné potvrdenia o príjmoch obvineného Z. G. za uvedené roky, ktoré mal dosiahnuť u subjektu Z. H. s miestom podnikania D.. S.. Š. XXXX/XX, L., F.: XXXXXXXXX, pričom obvinený Z. G. takto vyplnené daňové priznania vlastnoručne podpísal a po ich doručení správcovi dane Daňovému úradu G. G., K. L. obvineným Z. G. dňa 19.6.2014 v meste L. bol Daňovým úradom G. G., K.H. L. daňový bonus obvinenému Z. G. priznaný a to za rok 2010 vo výške 280,16 €, za rok 2012 vo výške 498,48 € a za rok 2013 vo výške 509,28 a dňa 29.07.2014 vyplatený v celkovej výške 1.287,92 € na bankový účet číslo XXXXXXXXXXX/XXXX vedený v spoločnosti Tatra banka, a.s. na meno O. G., ktorá je dcérou obvineného Z. G., pričom tieto finančné prostriedky následne z účtu vybrala družka obvineného Ž. H. a odovzdala ich obvinenému Z. G., ktorý odovzdal obvinenej S. K. sumu 250,- € a zvyšné finančné prostriedky použil pre vlastnú potrebu, pričom tak obvinení konali s vedomím, že obvinený Z. G. nespĺňa podmienky uvedené v § 33 ods. 1 Zákona č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmov v platnom znení, pretože u Z. H. nebol zamestnaný, čím správcu dane Daňový úrad G. G., K. L. uviedli do omylu a neoprávnene tak vylákali zo Štátneho rozpočtu Slovenskej republiky zastúpeného Daňovým úradom G. G., K. L., Z.. H.D. XXXX/XX, XXX XX L. finančné prostriedky v celkovej výške 1.287,92 Eur,

pričom obžalovaná 1/ S. K. svojim konaním spôsobila škodu za skutky pod bodom 5/ až 13/ rozsudku spolu vo výške 17.902,21 Eur,

teda

obž. 1/ S. K.
v bodoch 1/ až 13/

v časti spoločným konaním vylákala od iného iné plnenie zo štátneho rozpočtu, ktorého poskytnutie je podľa všeobecne záväzného právneho predpisu viazané na podmienky, ktoré nespĺňala, a to tým, že ho uviedla do omylu v otázke ich splnenia a spôsobila tak väčšiu škodu,

obž. 2/ D. S.,

v bode 3/

spoločným konaním sa dopustila konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu v úmysle vylákať od iného iné plnenie zo štátneho rozpočtu, ktorého poskytnutie je podľa všeobecne záväzného právneho predpisu viazané na podmienky, ktoré nespĺňala, a to uvedením do omylu v otázke ich splnenia, pričom k dokonaniu trestného činu nedošlo,

obž. 3/ V. H.,

v bode 4/

spoločným konaním vylákala od iného iné plnenie zo štátneho rozpočtu, ktorého poskytnutie je podľa všeobecne záväzného právneho predpisu viazané na podmienky, ktoré nespĺňala, a to tým, že ho uviedla do omylu v otázke ich splnenia,

obž. 4/ M. Č.,

v bode 2/

spoločným konaním sa dopustila konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu v úmysle vylákať od iného iné plnenie zo štátneho rozpočtu, ktorého poskytnutie je podľa všeobecne záväzného právneho predpisu viazané na podmienky, ktoré nespĺňala, a to uvedením do omylu v otázke ich splnenia a spôsobiť tak väčšiu škodu, pričom k dokonaniu trestného činu nedošlo,

obž. 5/ I. J.,

v bode 4/

spoločným konaním vylákala od iného iné plnenie zo štátneho rozpočtu, ktorého poskytnutie je podľa všeobecne záväzného právneho predpisu viazané na podmienky, ktoré nespĺňala, a to tým, že ho uviedla do omylu v otázke ich splnenia,

obžalovaná 6/ F. A.,

v bode 1/

spoločným konaním sa dopustila konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu v úmysle vylákať od iného iné plnenie zo štátneho rozpočtu, ktorého poskytnutie je podľa všeobecne záväzného právneho predpisu viazané na podmienky, ktoré nespĺňala, a to uvedením do omylu v otázke ich splnenia, pričom k dokonaniu trestného činu nedošlo

čím spáchali

obž. 1/ S. K.

v bodoch 1/ až 13/

pokračovací zločin subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona, v bodoch 1/ až 7/, 9/, 10/ formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, v bodoch 1/ až 3/ v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona,

obž. 2/ D. S.,

v bode 3/

prečin subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona,

obž. 3/ V. H.,

v bode 4/

prečin subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona,

obž. 4/ M. Č.,

v bode 2/

prečin subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona,

obž. 5/ I. J.,
v bode 4/

prečin subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona

obžalovaná 6/ F. A.,
v bode 1/

prečin subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona

Za to sa odsudzujú:

obž. 1/ S. K.

Podľa § 225 ods. 4 Trestného zákona, § 36 písm. l), § 38 ods. 2, ods. 3, § 41 ods. 3, § 46 Trestného zákona na spoločný trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanej výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá a ukladá probačný dohľad nad jej správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona súd obžalovanej ustanovuje skúšobnú dobu v trvaní 4 (štyroch) rokov.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. d) Trestného zákona súd obžalovanej ukladá povinnosť nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu.

obž. 2/ D. S.

Podľa § 225 ods. 1 Trestného zákona, § 36 písm. l), § 38 ods. 2, ods. 3, § 46 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanej výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanej určuje skúšobnú dobu v trvaní 14 (štrnásť) mesiacov.

obž. 3/ V. H.

Podľa § 225 ods. 1 Trestného zákona, § 36 písm. j), písm. l), § 38 ods. 2, ods. 3, § 46 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanej výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanej určuje skúšobnú dobu v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

obž. 4/ M. Č.

Podľa § 225 ods. 4 Trestného zákona, § 38 ods. 2, § 46 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanej výkon trestu odňatia slobody podmieniene odkladá a ukladá probačný dohľad nad jej správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona súd obžalovanej ustanovuje skúšobnú dobu v trvaní 3 (troch) rokov.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. k) Trestného zákona súd obžalovanej ukladá povinnosť zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

obž. 5/ I. J.

Podľa § 44 Trestného zákona súd upúšťa od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Trestného zákona, pretože trest uložený rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/124/2016 zo dňa 24. 03. 2017, ktorým bol obžalovanej uložený trest odňatia slobody vo výmere 17 mesiacov, so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, považuje na ochranu spoločnosti a nápravu páchatelia za dostatočný.

obž. 6/ F. A.

Podľa § 225 ods. 1 Trestného zákona, § 36 písm. j), písm. l), § 38 ods. 2, ods. 3, § 46 Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanej výkon trestu odňatia slobody podmieniene odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona súd obžalovanej určuje skúšobnú dobu v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku sú obžalovaná 1/ S. K., obžalovaná 3/ V. H. a obžalovaná 5/ I. J. povinné spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenému spôsobenú škodu, a to:
- Daňový úrad G. G., K. L., Z.. H. XXXX/XX, XXX XX L., vo výške 2.375,69 Eur.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd ukladá obžalovanej 1/ S. K. povinnosť nahradiť poškodenému Daňový úrad G. G., K. L., Z.. H.D. XXXX/XX, L., spôsobenú škodu, a to nasledovne:

- obž. 1/ a odsúdená X. G., nar. XX. XX. XXXX v X., spoločne a nerozdielne škodu vo výške 987,18 Eur,
- obž. 1/ a odsúdená O. G., nar. XX. XX. XXXX v O., spoločne a nerozdielne škodu vo výške 2.988,24 Eur,
- obž. 1/ a odsúdená S. Č.Á., nar. XX. XX. XXXX v H., spoločne a nerozdielne škodu vo výške 987,18 Eur,
- obž. 1/ a odsúdená M. Č.Á., nar. XX. XX. XXXX vo I. H., spoločne a nerozdielne škodu vo výške 2.961,54 Eur,
- obž. 1/ a odsúdená O. V., nar. XX. XX. XXXX vo L., spoločne a nerozdielne škodu vo výške 2.097,62 Eur.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd ukladá obžalovanej 1/ S. K. povinnosť nahradiť poškodenému Daňový úrad G. G., K. L., Z.. H. XXXX/XX, škodu vo výške 2.643,81 Eur.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Zvolen podala dňa 23. 05. 2019 na tunajší súd pod sp. zn. 2Pv/66/18/6611 obžalobu na S. K. pre pokračovací zločin subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona, formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, z toho v

časti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, na D. S. pre prečin subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, na V. H. pre prečin subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, na M. Č. pre prečin subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, na I. J. pre prečin subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, a na F. A. pre prečin subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona.

Obžalovaná 1/ S. K., obžalovaná 2/ D. S., obžalovaná 3/ V. H. a obžalovaná 6/ F. A. na hlavnom pojednávaní po poučení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku spravili vyhlásenie o tom, že sú vinné. Po tomto vyhlásení obžalované kladne odpovedali na všetky otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Trestného poriadku, prokurátorka preto v súlade s § 257 ods. 6 Trestného poriadku navrhla vyhlásenie obžalovaných prijať. Vzhľadom na súhlasné stanovisko prokurátorky súd podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal vyhlásenie obžalovaných a v zmysle § 257 ods. 8 Trestného poriadku vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalované uznali vinu nevykoná, a vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste, náhrade škody, alebo o ochrannom opatrení.

Vzhľadom na neprítomnosť obžalovanej 4/ M. Č. a obžalovanej 5/ I. J. vykonal súd hlavné pojednávanie v súlade s § 252 ods. 2 Trestného poriadku v ich neprítomnosti, a v zmysle § 258 ods. 4 Trestného poriadku preto prečítal zápisnice o ich vylúčení z prípravného konania.

Obžalovaná 4/ M. Č. v prípravnom konaní po zákonom poučení uviedla, že využíva svoje právo a odmietla vypovedať.

Obžalovaná 5/ I. J. v prípravnom konaní po zákonom poučení uviedla, že obžalovaná V. H. prišla za ňou a poprosila ju, či jej vie vybaviť dane od obžalovanej K., s ktorou sa ona pozná už dávno. Ona teda šla za K. tá jej povedala, že sa to dá, dala jej pre V. H. všetky potrebné papiere na podpísanie, ona ich H. doniesla, tá ich podpísala, a už si ich sama odniesla na Daňový úrad. Vedela, že H. potom zaslané peniaze z Daňového úradu, až v uznesení sa dozvedela, koľko mala dostať, ona z tých peňazí nedostala ani cent. Tie peniaze nešli na jej účet, ani nebola pri tom, keď si ich H. preberala. Ona dala obžalovanej K. na začiatku 50,- Eur, keď jej niesla papiere od H., a potom sa už oni dve dohodli, koľko z toho pôjde K.. Či aj následne niečo K. od H. dostala, nevedela uviesť. Vedela, že H. vtedy nikde nepracovala, a že nemohla mať taký príjem, ako bol na Papieroch od K., ale aj napriek tomu to pomohla H. vybaviť. Číslo účtu XXXXXXXXXX, ktorý bol uvedený na daňových priznaniach bol jej, lebo vtedy asi nemala H. založený účet, tak sa dohodli, že peniaze nechajú poslať na jej účet, a potom ich H. dá, ale následne H. zmenila číslo účtu na svoj a teda peniaze nešli cez ňu, ale priamo H., a teda ona na ne nemala dosah. Keď H. peniaze prišli, tak jej len vyplatila 50,- Eur, ktoré ona na začiatku zaplatila K.. Ona tie papiere, ktoré od K. sprostredkovala, nečítala, nevedela, aký tam bol deklarovaný príjem, nevedela, či niekedy niekde H. pracovala. Na záver uviedla, že to ľutuje, vo výkone trestu sa ponaučila.

V súlade s § 269 a § 253 ods. 2 Trestného poriadku súd na hlavnom pojednávaní vykonal aj dokazovanie prečítaním listinných dôkazov, a to: odpisy registra trestov obžalovaných (č.l. 571 - 578), rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/54/2018 (č.l. 579 - 584).

Po vykonaní a zhodnotení vyššie uvedeného dokazovania súd dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom.

Vina všetkých šiestich obžalovaných bola podľa názoru súdu bez akýchkoľvek dôvodných pochybností jednoznačne preukázaná. Obžalované 1/, 2/, 3/ a 6/ na hlavnom pojednávaní spravili vyhlásenie o vine, ktoré aj súd vzhľadom na obsah listinných dôkazov prijal. Obžalovaná 5/ sa ku spáchaniu trestnému činu priznala v rámci prípravného konania, a obžalovaná 4/ síce využila svoje právo a odmietla vypovedať, je ale usvedčovaná výpoveďou obžalovanej 1/. Súd preto uznal vinu všetkých obžalovaných v zmysle podanej obžaloby, aj so zachovaním právnej kvalifikácie skutku.

Podľa § 225 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona kto vyláka od iného dotáciu, subvenciu, príspevok alebo iné plnenie zo štátneho rozpočtu, z rozpočtu verejnoprávnej inštitúcie, rozpočtu štátneho fondu,

rozpočtu vyššieho územného celku alebo rozpočtu obce, ktorých poskytnutie alebo použitie je podľa všeobecne záväzného právneho predpisu viazané na podmienky, ktoré nespĺňa, a to tým, že ho uvedie do omylu v otázke ich splnenia, potrestá sa odňatím slobody na jeden rok až päť rokov. Odňatím slobody na tri roky až desať rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1, 2 alebo 3 a spôsobí ním väčšiu škodu.

Podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona pokus trestného činu je konanie, ktoré bezprostredne smeruje k dokonaniu trestného činu, ktorého sa páchatel dopustil v úmysle spáchať trestný čin, ak nedošlo k dokonaniu trestného činu.

Podľa § 20 Trestného zákona ak bol trestný čin spáchaný spoločným konaním dvoch alebo viacerých páchatel'ov (spolupáchatelia), zodpovedá každý z nich, ako keby trestný čin spáchal sám. Obžalovaná 1/ S. K. tak svojim konaním naplnila všetky obligatórne zákonné znaky skutkovej podstaty pokračovacieho zločinu subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1, ods. 4 písm. a) Trestného zákona formou spolupáchatel'stva podľa § 20 Trestného zákona, z časti v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, pretože v časti spoločným konaním vylákala od iného iné plnenie zo štátneho rozpočtu, ktorého poskytnutie je podľa všeobecne záväzného právneho predpisu viazané na podmienky, ktoré nespĺňala, a to tým, že ho uviedla do omylu v otázke ich splnenia a spôsobila tak väčšiu škodu.

Obžalovaná 2/ D. S. svojim konaním naplnila všetky obligatórne zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1 Trestného zákona formou spolupáchatel'stva podľa § 20 Trestného zákona, v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, pretože spoločným konaním sa dopustila konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu v úmysle vylákať od iného iné plnenie zo štátneho rozpočtu, ktorého poskytnutie je podľa všeobecne záväzného právneho predpisu viazané na podmienky, ktoré nespĺňala, a to uvedením do omylu v otázke ich splnenia, pričom k dokonaniu trestného činu nedošlo.

Obžalovaná 3/V. H. svojim konaním naplnila všetky obligatórne zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1 Trestného zákona formou spolupáchatel'stva podľa § 20 Trestného zákona, pretože spoločným konaním vylákala od iného iné plnenie zo štátneho rozpočtu, ktorého poskytnutie je podľa všeobecne záväzného právneho predpisu viazané na podmienky, ktoré nespĺňala, a to tým, že ho uviedla do omylu v otázke ich splnenia.

Obžalovaná 4/ M. Č. svojim konaním naplnila všetky obligatórne zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1 Trestného zákona formou spolupáchatel'stva podľa § 20 Trestného zákona, v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, pretože spoločným konaním sa dopustila konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu v úmysle vylákať od iného iné plnenie zo štátneho rozpočtu, ktorého poskytnutie je podľa všeobecne záväzného právneho predpisu viazané na podmienky, ktoré nespĺňala, a to uvedením do omylu v otázke ich splnenia, pričom k dokonaniu trestného činu nedošlo.

Obžalovaná 5/ I. J. svojim konaním naplnila všetky obligatórne zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1 Trestného zákona formou spolupáchatel'stva podľa § 20 Trestného zákona, pretože spoločným konaním vylákala od iného iné plnenie zo štátneho rozpočtu, ktorého poskytnutie je podľa všeobecne záväzného právneho predpisu viazané na podmienky, ktoré nespĺňala, a to tým, že ho uviedla do omylu v otázke ich splnenia.

Obžalovaná 6/F. A. svojim konaním naplnila všetky obligatórne zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu subvenčného podvodu podľa § 225 ods. 1 Trestného zákona formou spolupáchatel'stva podľa § 20 Trestného zákona, v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona, pretože spoločným konaním sa dopustila konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu v úmysle vylákať od iného iné plnenie zo štátneho rozpočtu, ktorého poskytnutie je podľa všeobecne záväzného právneho predpisu viazané na podmienky, ktoré nespĺňala, a to uvedením do omylu v otázke ich splnenia, pričom k dokonaniu trestného činu nedošlo.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd postupoval podľa zásad pre ukládanie trestov uvedených v § 34 Trestného zákona. V zmysle § 38 ods. 2 Trestného zákona súd prihliadol na pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, pričom u obžalovanej 1/ S. K. prihliadol na jednu poľahčujúcu okolnosť podľa

§ 36 písm. l) Trestného zákona, t.j. že sa k spáchaniu trestného činu priznala a tento úprimne oľutovala. Súd nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 Trestného zákona. Vzhľadom na prevahu poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi musel súd v zmysle § 38 ods. 3 Trestného zákona znížiť hornú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Trestná sadzba trestu odňatia slobody tak v prejednávacom prípade predstavuje 3 roky až 7 rokov a 8 mesiacov.

V prípade obžalovanej 2/ D. S. súd prihliadol na jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, t.j. že sa k spáchaniu trestného činu priznala a tento úprimne oľutovala. Súd nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 Trestného zákona. Vzhľadom na prevahu poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi musel súd v zmysle § 38 ods. 3 Trestného zákona znížiť hornú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Trestná sadzba trestu odňatia slobody tak v prejednávacom prípade predstavuje 1 rok až 3 roky a 8 mesiacov.

U obžalovanej 3/ V. H. súd prihliadol na dve poľahčujúce okolnosti, a to podľa § 36 písm. j) Trestného zákona, t.j. že pred spáchaním trestného činu viedla riadny život, a podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, t.j. že sa k spáchaniu trestného činu priznala a tento úprimne oľutovala. Súd nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 Trestného zákona. Vzhľadom na prevahu poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi musel súd v zmysle § 38 ods. 3 Trestného zákona znížiť hornú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Trestná sadzba trestu odňatia slobody tak v prejednávacom prípade predstavuje 1 rok až 3 roky a 8 mesiacov.

Pri obžalovanej 4/ M. Č. súd nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 Trestného zákona, ani žiadnu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona. Trestná sadzba trestu odňatia slobody sa tak nijakým spôsobom neupravovala, a predstavuje potom 3 roky až 10 rokov.

V prípade obžalovanej 5/ I. J. sa súd poľahčujúcimi a priťažujúcimi okolnosťami nezaoberal, pretože v jej prípade súd upustil od uloženia súhrnného trestu v zmysle § 44 Trestného zákona.

U obžalovanej 6/ F. A. súd prihliadol na dve poľahčujúce okolnosti, a to podľa § 36 písm. j) Trestného zákona, t.j. že pred spáchaním trestného činu viedla riadny život, a podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, t.j. že sa k spáchaniu trestného činu priznala a tento úprimne oľutovala. Súd nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 Trestného zákona. Vzhľadom na prevahu poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi musel súd v zmysle § 38 ods. 3 Trestného zákona znížiť hornú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Trestná sadzba trestu odňatia slobody tak v prejednávacom prípade predstavuje 1 rok až 3 roky a 8 mesiacov.

Zo správ na obžalovaných 1/ S. K. vyplýva, že bola doposiaľ 5 krát súdne trestaná (posledné odsúdenie stále nie je zaevidované v odpise registra trestov, a to rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/54/2018 zo dňa 23. 01. 2019. obžalovaná 2/ D. S. bola doposiaľ jedenkrát súdne trestaná, ešte v roku 1995, pričom toto odsúdenie má už zahladené. Obžalovaná 3/ V. H. nemá žiadny záznam v registri trestov. Obžalovaná 4/ M. Č. bola doposiaľ 2 krát súdne trestaná, obe odsúdenia má však zahladené. Obžalovaná 5/ I. J. bola doposiaľ 8 krát súdne trestaná. Obžalovaná 6/ F. A. doposiaľ súdne trestaná nebola.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti potom súd uložil obžalovanej 1/ S. K. trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov, teda na samej dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Súd nezistil žiadne okolnosti prípadu odôvodňujúce mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 Trestného zákona. Súd zároveň rozhodol o podmiennečnom odklade uloženého trestu, a ustanovil skúšobnú dobu vo výmere 4 rokov, s probačným dohľadom nad správaním obžalovanej počas skúšobnej doby. Vzhľadom k tomu, že súd uložil nad obžalovanou probačný dohľad, musel jej v zmysle zákona uložiť aj niektorú z obmedzení alebo povinností uložených v zákone. Vzhľadom na povahu trestného činu a konanie obžalovanej jej súd uložil povinnosť nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu. Súd v tomto prípade ukladal obžalovanej spoločný trest podľa § 41 ods. 3 Trestného zákona, pretože sa skutkov uvedených v rozsudku dopustila v období septembra 2014, a tieto skutky tvoria ďalšie čiastkové útoky pokračovacieho trestného činu subvenčného podvodu, za ktorého iné čiastkové útoky bola už obžalovaná odsúdená, a to rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/54/2018 zo dňa 23. 01. 2019. Všetky čiastkové útoky spája objektívna súvislosť v čase, spôsobe, forme ich spáchania, aj predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť, najmä

jednotiaci zámer páchatel'a. Súd preto ukladal spoločný trest, za súčasného zrušenia výroku o vine vyššie uvedeného rozsudku, ako aj zrušenia celého výroku o treste.

Obžalovanej 2/ D. S. potom súd uložil trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, teda na samej dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Súd zároveň rozhodol o podmieňnom odklade výkonu uloženého trestu, za súčasného uloženia skúšobnej doby vo výmere 14 mesiacov.

Obžalovanej 3/ V. H. súd taktiež uložil trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, teda na samej dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Súd zároveň rozhodol o podmieňnom odklade výkonu uloženého trestu, za súčasného uloženia skúšobnej doby vo výmere 18 mesiacov.

Obžalovanej 4/ M. Č. súd uložil trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov, teda na samej dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Súd nezistil žiadne okolnosti prípadu odôvodňujúce mimoriadne zníženie trestu podľa § 39 Trestného zákona. Súd zároveň rozhodol o podmieňnom odklade uloženého trestu, a ustanovil skúšobnú dobu vo výmere 3 rokov, s probačným dohľadom nad správaním obžalovanej počas skúšobnej doby. Vzhľadom k tomu, že súd uložil nad obžalovanou probačný dohľad, musel jej v zmysle zákona uložiť aj niektorú z obmedzení alebo povinností uložených v zákone. Vzhľadom na povahu trestného činu a konanie obžalovanej jej súd uložil povinnosť zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

V prípade obžalovanej 5/ I. J. súd v súlade s § 44 Trestného zákona upustil od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Trestného zákona, pretože trest, ktorý jej bol uložený rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/124/2016 zo dňa 24. 03. 2017 považuje na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

Obžalovanej 6/ F. A. súd uložil trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, teda na samej dolnej hranici zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Súd zároveň rozhodol o podmieňnom odklade výkonu uloženého trestu, za súčasného uloženia skúšobnej doby vo výmere 18 mesiacov.

Takto uložené tresty sú potom podľa názoru súdu na nápravu páchatel'a, ochranu spoločnosti, ako aj z pohľadu generálnej a individuálnej prevencie postačujúce, a zároveň zabránia obžalovaným v páchaní ďalšej trestnej činnosti a dostatočne zabezpečia ich prevýchovu. Takéto tresty zároveň postihujú len obžalované.

V adhéznom konaní si riadne a včas uplatnil nárok na náhradu škody poškodený - Daňový úrad G. G., K. L., pričom svoj nárok aj riadne vyčísil.

Keďže škoda bola spôsobená spoločným konaním obžalovanej 1/ S. K., obžalovanej 3/ V. H. a obžalovanej 5/ I. J., súd ich zaviazal k povinnosti spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenému spôsobenú škodu vo výške 2.375,69 Eur.

Ostatné výroky ohľadne uplatnených nárokov na náhradu škody sú výrokmi prevzatými so zrušeného rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/54/2018 zo dňa 23. 01. 2019, keďže bol ukladaný obžalovanej 1/ S. K. spoločný trest v zmysle § 41 ods. 3 Trestného zákona.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, v lehote 15 dní od jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici.

Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného. V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného;
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, a to len vo svoj prospech;
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech;

- zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli;
- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli;
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu;
- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.